

LĀTVAS

No. 21. Metai VIII

Gegužēs-May 19, 1928

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Sekmadienis Po ŽENGIMO DANGUN ŠVENTĖS.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a

I PETRO, 4, 7-11.

JO. 15, 26-16, 4.

MYLIMIAUSIEJI: Bukite išmintingi ir budrus maldose. Bet visupirma turėkite vieni kitiems nuolatinės meilės, nes meilė uždengia nuodėmių daugybę. Bukite vieni kitiems svetingi be murmėjimo. Patarnaukite kits kitam, kiekvienas ta dovana, kurią jis yra gavęs, kaip geri daugiopos Dievo malonės užvaizdai. Jei kas kalba, tegul kalba kaippo Dievo žodžius; jei kas eina tarnystę, tai tedarai kaipo Dievo suteikiamąją galia, kad visame butų pagarbintas Dievas per Jėzų Kristų.

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Kuomet ateis Ramintojas, kurį aš jums siūsiu, ji liudys apie mane. Ir jus liudysite, nes nuo pat pradžios su manim esate.

Tai jums kalbėjau, kad nesipiktintumėte. Jie išmes jus iš sinagogų; ateina net valanda, kad kiekvienas, kurs jus užmuš, tarsis tarnaujas Dievui. Tai jie jums darys, nes nepažino Tėvo, nė manęs. Bet aš tai jums kalbėjau, kad, atėjus jų valandai, atsimitumėte, jog aš buvau tai jums sakęs.

ITALIJA. — Milano kardinolas Tosi rašo: Geros spaudos platinimą katalikai su dvasiškijs turi laikyti vieną svarbiausių savo pareigų. Parapijos kunigas turi pasiryžti kiekvienoje katalikų šeimoje išplatinti vieną katalikišką dienraštį ir vieną tikibinį laikraštį. Katalikai skaitytojai turi teisės kritikuoti ir statyti reikalavimus, bet tuos reikalavimus uoliu katalikų spaudos platinimu turi pateisinti ir paremti. Katalikų spauda, kardinolo nuomo-

ne, yra vienintelė priemonė išplėtoti katalikų mintims tuose sluoksniuose, kur kunigas jau nebegali prieiti. Taigi katalikų spaudą visur platinti yra amžinas nuopelnas.

IŠ KATALIKŲ SPAUDOS. — Paryžiuje įkurta tarptautinis katalikų biuras, kurio tikslas tirti ir padėti įvairių šalių katalikų laikraštijai. Šis biuras įeina į artimus santykius ir dvasinį bendradarbiavimą su Tautų Sąjungos institutu.

Gegužēs Mēnuo.

(Užbaiga).

Štai šviečia Aušros. Žvaigždē! —
“Danguje pasirodē didelis ženklas: Saule apsiausta moteriškē; mėnulis po jos kojomis ir ant jos galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.” (Apr. 12. 1). Štai kas mus užtaria; kas mus ramina, kas mus paguodžia!

Ir visuose pasaulio kraštuose kartu su smilkaų dumais kilsta aukštyn į dangų prie šios “Moteriškės” tyrios, lyg našlaičio; ašaros, lyg gintaras, kvepiančios maldos, o Ji, pilna pasigailėjimo, savo židrias, lyg dangus, skaisčias, lyg saulutė, akeles kelia į savo Sūnų ir šaukia: Pasigailėk šitų vargšų! Gi už juos Tu praliejai savo paskutinį kraują lašėlių!

Ir kaip Atpirkėjas — šis geriausias Sunus gali neišklausti Geriausios Motinos?!

Ir liejasi stebuklinga malonė iš dangaus ant palinkusiųjų maldoje vargdienių galvų, ir raminančioji saldybė apima suspaustąją širdį, ir nudžiusta skaudī ašara, ir prašvinta aptemusi akis!

Ir bėga visi vargdieniai prie To, Kursai yra pasakęs: “Eikite prie manęs visi, kurie vargstate ir ap sunkinti esate, o aš jus atgaivinsiu!” bet bėga per Mariją, nes Jisai, kybodamas ant Kryžiaus, parodė mums į Mariją, sakydamas: “Štai tavo Motina!” lyg pažymėdamas, jog tiktai per Mariją mes galime laukti pasigailėjimo.

Delfo tai visi žmonės savo sielos,

ar kuno reikalais bėga prie šios gailiausių Marijos. Ir ne veltui! Tukstančiai ir milijonai aiškių stebuklų priparodo, jog švenčiausioji Panelė Marija užtaria už mus, kurie šaukiame Josios pagelbos. Šis įsitikinimas ir R. Kat. Bažnyčia paragina nepaprastu būdu garbinti švenčiausiąją Panelę Mariją ir katalikų širdyse sukelia gilaus pamaldumo.

Bet gal nė viena tauta neatsižymi taip gilų ir karštų pamaldumų, kaip Lietuva. Nė viena taip nemylī švenčiausios Panelės, tiek nelaukia Gegužės mėnesio, tiek juomi nesidžiaugia, kaip lietuviai.

Jau prisiartinant Gegužės mėnesiui, visas jaunimas kukšdētī kukšda: tariasi, šnekasi, juda, kruta, džiaugiasi! Mergelės pina vainikus, berniukai vežimais veža berželius, liepų, šermukšnių šakas, dirba statinius švenčiausios Panelės altoriukams. Kiek tai džiaugsmo, kiek linksmybės, kiek juokų ir varžymosi — kad tik puikiau, kad tik prašmatniau, kad tik nebutų menkia, kaip pas kitus!

Štai jau ir bažnyčia išpuošta, kad net ir nesimato iš po vainikų ir gėlių; visi darželių, kaimų ir laukų kryžiai jau apkaišioti; kiemų varčios žaliuojančiomis šakomis apstatytos; visi švenčiausios Panelės paveikslai gėlėmis apvainikuoti. Bet visa šis niekai, sulyginant su koplyčios, kuri yra paskirta gegužinėms pamaldoms, papuošimais. Šitam yra parinkta erdviausioji kaimo seklyčia. Jos viduryje stovi gražiausiais raš-

tais išausta, sniego baltumo staldengtė; ant sienos pakabintas viso sodžiaus gražiausias paveikslas, puikiausiomis gėlėmis apipintas; aplinkui visa siena iškaišiotą gėlėmis, apstatytą žaliuojančiais medeliais; ant stalo stovi gražiai apkaišytas kryžius ir dvi balčiausio vaško žvakės.

Kiekviename sodžiuje yra priruoštas toksai altorėlis, prie kurio susirenka visi, kurie negali nukakti bažnyčion, pasimelsti į Švenčiausiąją Panelę Mariją. Ar pastovo metu, ar vakare, lauko darbams pasibaigus, visi — ir dideli, ir maži ruošiasi prie pamaldų: prausiasi, šukuojasi, velkasi išėiginiais rubais. Tuo tarpu berniukai laksto po sodžių, skambindami varpeliais ir šukaudami, kiek tik išsigali — visiems norisi paskambinti — taigi, kits iš kito traukō varpelį, net ir susipeša po truputį — kiek tai juoko, kiek triukšmo!

Pilnas kiemas žmonių. Čia pamatysį ir senelį su senele, kurie "su lazdomis pasirėmę grabe vietos ieko"; ir suaugusius ukininkus raukšlėta išrupesnių kakta; ir šeimininkę su žindomu kudikiu ant rankų ir kits kito mažesniais vaikais, kurie prikibę prie motinos sijono, iš už jo palenkę gauruotas galvelės, išvertę savo židrias akeles, žingeidžiai žiuri į susirinkusius, išsižioję, net jiems seilė bliaukia; ir jaunus, smagius ir tvirtus, lyg ažuolai, šaunius sodžiaus berniukus, saulės apdegintus, vėjo išpustus, bet miestų purvais nesuterštus; ir skaisčias grakščias lieuvaites, aukštas, lankščias, lyg liepas, sveikās, raudonas, neiščiuptas naktiniai, begėdiškais šokiais.

Štai jau visi susirinko. Grudasi seklyčion. "Promotorius" paskaito iš knygelės. Prasideda Litanija 'Kyrīe eleison' melskis už mus! ir kilsta karšta, iš širdies einanti malda tiesiai į dangų! Suderintās giedojimas, tarytum, vienas balsas gieda, suderintos vienu troškimu — atsiduoti Švenčiausiajai Motinėlei kaipo Josios vaikeliai—širdys, pilnos tikėjimo, vilties ir meilės, tarytum, kelte kelia sielą į dangų.

Aukščiausiojo šelmenio pasiekia susigriaudinimas, kai pradeda giedoti "Tavo apginimo šaukiamės". Vyrāi mušasi krutinėn, net krutinės braška! Seneliai, prikniupę, bučiuoja žemę. Girdis sulaikomas krutinės verksmas, dusavimai! Visų akyse žiba, lyg deimantai, ašaros!

Čia meldžiasi senelis, kuriam jau nebeužilgo reikės stoti Dievo teisman, ir maldauja pasigailėjimo sau ir vienkart tiems numylėtiems, kuriuos, jau netrukus, turės apleisti. Ten tėvas ir motina šaukiasi palaiminimo savo šeimynai, ukiui, mantai. O čia jaunimas didžiausiu pasitikėjimu siunčia į dangiškąją motinėlę savo džiaugsmus ir rupesnius, besimeldamas už savo tėvelius, brolelius, seseles, o gal ir už tą asmenį, kurį jisai taip kilniai pamylėjo ir su kuriuomi jisai norėtų pragyventi visą savo ateitį.

Švenčiausioje Panelėje ir senas ir jaunas — visi randa sau užtarėją ir tarpininkę.

Žiurint į tuos besimeldžiančius, žmogui nenoromis susigriaudena širdis ir ateina mintis, jog negalimas yra daiktas, kad Švenčiausioji Panelė neiškla-

sytų taip kilnių, vieningai suderintų maldavimų.

Darosi aišku, dėlko niekur nėra tiek stebuklingųjų Švenčiausios Panelės Marijos paveikslų, kiek jų yra Lietuvoje. Neskaitant Vilniaus Aušros Vartų, Šilavos, Titavėnų, šitų garsiųjų stebuklingųjų paveikslų, galima rasti beveik kiekvienoje Lietuvos bažnyčioje apkabintus įvairiais įžadais (širdimis, kojomis, rankomis, kryželiais) Švenčiausios Panelės Marijos paveikslus. Ką, tai

*Atsiminimai apie mano kapelioną
kun. J. Matulevičių.*

Aš mokinausi Varšuvoje Jastžembovskos 7 klasių mergaičių gimnazijoje. Kiek man buvo žinoma, gimnazijos direktorė p. Jastžembovska, jos pavaduotoja M. Celičovska, kaip ir daugelis kitų jos padėjėjų, buvo slaptos vienuolės — felicijietės, kurių centras buvo Krakuvoje.

Rusų revoliucijos metu (1905) iš valstybinių mergaičių gimnazijų aukštesniųjų klasių buvo prašalinta daug mokinių, kurios paskui ėmė spiestis į privatinės gimnazijas ir jas užkrėtė revoliucijos atmosfera. Greit tai pastebėjo mano direktorė. Bandė drauge su kapelionu kun. dr. Trompetelėriu užgniauzti tokią mokinių dvasią, bet pasijuto esą per silpni. Mokinės pradėjo nebeklausti direktorės ir mokytojų, ėmė atsisakinėti religines pareigas pildyti, pareikšdamos, kad jos esančios netikinčios; kartais išjuokdavo net pačią tikybą.

Tada buvo pakviestas kapelionu, kaip nepaprasto gabumo žmogus, tik sergantis, kun. J. Matulevičius. Prieš pradėdant naujam mokytojui dėstyti kurfoje nors iš aukštesniųjų klasių, direktorė paprastai duodavo mokinėms naujo pedagogo trumpą biografiją ir charakteristiką. Tad ir prieš atėjimą kun. Matulevičiaus,

reiškia? — Gi ne ką kitą, kaip tą, jog šitie žmonės yra prityrę iš Švenčiausios Panelės nepaprastos malonės, pagelbos.

Ir yra vilties, jog šis Josios užtarymas niekad nesibaigs, pakol mūsų lietuviai nesiliaus besimeldę į šitą Švenčiausiąją Panelę Mariją dangaus ir žemės Karalienę, nes, anot šv. Bernardo, "negirdėtas yra daiktas, kad nebutų išklaudytas tasai, kursai šaukiasi Švenčiausios Panelės Marijos"!

Snaudalis.

mes iš direktorės sužinojome, kad tai nepaprastų gabumų kunigas, kuris ką tik po ligos išėjęs iš ligoninės. Direktorė prašė ramiai klasėje laikytis, nes jis dėl silpnumo negalėjo balsiai kalbėti. Pamenu, kaip pradžioje jį atvesdavo į klasę po ranka du žmonės. Vienos rankos nevaldė ir viena koja taip pat sunkiai judėjo. 7 klasėje mums dėstė apologetiką. Vadovėliais nesinaudodavo, nors lenkų kalboje jų buvo ir daug, tik liepdavo savo lekeijas užsirašyti. Jo pamokas lankydavo ne tik mokinės, bet ir mokytojos; budavo pilna klasė žmonių net trošku kvėpuoti. Mes labai interesuodavomės jo pamokomis ir laikydavomės ramiai. Kun. J. Matulevičius visados budavo ramus, malonus ir kantrus. Jei kas turėdavo kokių abejojimų tikybos klausimuose, liepdavo prieš jam ateinant parašyti kortelę ir padėti ant katedros. Išaiškindavo sekančią pamoką labai vaizdingai ir plačiai.

Kun. J. Matulevičiaus įtaka gimnazijoje buvo rami, bet didelė. Visados liepdavo branginti laiką, turėti kantrybę ir būti darbščioms. Revoliucijos dvasia gimnazijoje pamažu išnyko.

Kokie buvo Jo santykiai su slaptųjų vienuolynų, mums, mokinėms, mažai buvo žinoma. Girdėdavome tik, kad Jis tą organizaciją sustiprins.

Jadvyga Žukauskaitė-Jokantienė.

Bažnyčia Ir Pasaulio Taika.

Visais amžiais ir šandie niekas tiek daug nesirupina išlaikyti pasauly taiką ir ramybę, kaip Katalikų Bažnyčia. Praėjusiais trimis šimtmečiais visi popiežiai kilusius ten ir kitur tarp valstybių konfliktus darbuodavos juos kokiū-nors budu išlyginti, kad tik žmones apsaugojus nuo karo ir kraujo liejimo.

Dr. Joseph Muller parašė ir išleido labai įdomią valstybių diplomatams knygą vardu: "Bažnyčios Pastangos Taikos Išlaikymui praėjusiais Trimis Šimtmečiais; Vatikano Diplomacija Pasaulio Laisvės Tarnyboje Pradėjus Vervins Kongresu, 1598 m."

Autorius savo darbą pašvenčia Ispanijos karaliui Alfonsui, kaipo katalikiškam karaliui, kurs beinteresingai daug pasitarnavęs įvairiems Krikščionybės reikalams.

Štai chronologinėje tvarkoje paduodamos šios popiežių pastangos išlaikyti pasauly taiką:

1598 — 1601 — Popiežiaus legatas Aldobrandini kaipo taikininkas tarpe Francijos ir Savoy konflikte del Saluzzo.

1606 — Popiežiaus nuncijus Bentivoglio tarpininku tarp Ispanijos ir Olandijos taikos kongrese Antwerpene.

1612 — 1637 — Italų taika: Tarpe Mantua ir Savoy; tarpininkavo popiežiaus nuncijus Savelli ir kardinolas Ludovisi. Tarp Čekijos ir Venecijos; tarpininkavo popiežiaus nuncijus Bentivoglio. Tarp Savoy ir Mantua; tarpininkavo nuncijus Panzirdo, kardinolas Barberini ir monsign, Mazarini.

1639 — Turino paliaubose tarpe Savoy, Francijos ir Ispanijos tarpininkavo nuncijus Caffaretti.

1668 — Francuzų — Ispanų taikos kongresas Aix-la-Chapelle dešimties metų karas, tarpininkavo nuncijus Chigi ir Nardo vyskupas (paskiau popiežius Aleksandras XII).

1659 — Popiežiaus tarpininkavimas Francijai su Ispanija del Pirenejų.

1668 — Francuzų—Ispanų taikos kongresas Aix-la-Chapelle; tarpininkavo popiežiaus nuncijus Franciotti.

Toliaus Sventojo Sosto pastangomis buvo taikinamos šios valstybės:

1678 — Francija, Ispanija ir Olandija.

1697 — Ispanija, Olandija, Anglija, Vokietija ir Francija.

1700 — Austrija su Francija.

1735 — Kardinolų Kolegijos taikos pasiūlymai.

1800 — 1832 — Popiežiaus valstybės sekretoriaus kardinolo Consalvi diplomatiniai dokumentai.

1824 — Popiežiaus Leono XII su-tartis su Luzerne kas link Šveicarų Gvardijos.

1839 — Popiežiaus Grigoriaus XIV enciklika apie karą ir vergiją.

1870 — Vatikano pastangos sulai-kyti prūsų su francuzais karą.

1885 — Leonas XIII tarpininkauja Vokietijai ir Ispanijai del Caroline salų.

1890 — Leonas XIII tarpininkauja Anglijai ir Portugalijai del Kongo.

Toliaus musų laikais į kiekvieną kilusį valstybių konfliktą Bažnyčia įsimašo ir darbuojasi sutaikinti. Ne visuose atsitikimuose pavyksta. Gana to, kad

Bažnyčia visur ir visados griežtai priešinga karams.

1914 metais Vatikanas dėjo pastangų sulaikyti ir pasaulio karą. Bet jo neklausyta. Karo laiku iš Vatikano keletą kartų buvo iškelti taikos pasiūlymai.

Tretininkų Žinios.

TIKIU Į DIEVĄ-TĖVĄ...!

Kam tikiu į Dievą? Koks krikščioniškai sielai tuščias, bereikalingas užklausymas! Geriau: kam netikėti į Dievą!

Brangus skaitytojai! Visokiose knygoje rasime Dievo esimo įrodymų. Vieni rašytojai žiuri į šį gražųjį pasaulį ir krinčia ant kelių tardami: "tikiu kad Dievas yra!" Kiti savo žvilgsnį meta ant milijonių dangaus žvaigždžių ir šaukia: "Tikiu!" Kiti įsigilina į žmogaus fizinį gyvenimą — kuno sutvarkymą, jo dalis, daleles ir pripažįsta, kad Dievas tikrai yra. Galėčiau tęsti šitokią tvarką net valandą, bet nėra reikalo, nes žinau gerai, kad visi "Laivo" nuolatiniai skaitytojai tiki į Dievo buvimą. Mano tat tikslu šiame rašinyje bus Dievo buvimą įrodyti ypatingu savo patyrimu.

Vieną vakarą sunkiomis nuodėmėmis prislėgta sąžineėjau išpažinties. Mano gyvenimas tuomet buvo kuod tamsiausias. Visa kartu darėsi. Kur tik žiurėjau ką tik mažčiau, ką tik veikiau — visa mane neramino. Tada supratau, kad Dievui mirtinai nusidėti yra aršiausiu žmogaus gyvenime dalyku. Koks manyje siantė dvasios skurdas! Tie meilus draugučiai tapo našta. Jų nuoširdumas, meilė įrodė man mano sielos suteršimą, niekšumą. Ką veiksiu? Kur dingsiu? Kas priqlaus, sušėls, nuramins! Draugučiai nieko negalėjo padaryti —

mano sąžinės suraminti. Likau si vienas su savo Dievu. Koks nelemtas padėjimas! Supratau: Dievui nusikaltau, Jisai mano sielą tenuramins! Tas Dievas, Kurs surėdė gėlelių karaliją, iškalė milžiniškus kalnus, nupiešė gražiausias saulėlaidas, mane ir visą žmonią iš nieko sutvėrė — tas Dievas vienas tegalės mane nuraminti, paguosti. Kokiu tat budu? Štai, išpažinties priėjau. Išpažinau savo kaltības ir, gailėdamasis, pasiryžau jau daugiau Jam neberusidėti, bet tarnauti, amžinai tarnauti. Apturėjau išnišimą, išėjau. Koks saldumas, ramumas užėmė mane visą. Išpažintis! Koks galingas, visa gydas vaitas. Pasveikau. Parėjau jaunas, vilties pilnas, pasirijęs Kristaus kareivis, ne bailys!

Toji įgytoji sąžinės ramybė mane verste vertė tikėti.

Viešpatie Jėzau Kristau, aš tikiu į tave, į Tėvą-Dievą, į švenčiausią Dvasią. Sustiprink Tu man mano tikėjimą! Tu esi mano visa. ką tik turiu, tai iš tavęs paicina. Kur tik eisiu, Tave tenai rasiu. Ką tik veiksiu, tai darysiu vien su tavo pagalba. Tu esi mano Tikėjimas, Viltis, Turtas, Laimė, Tėvas, Motina, Brolis; vienu žodžiu — Tu esi mano viskas!

Kryžvinis.

Iš Dievo Gailestingumo.

Praleidęs dieną pilną įvairumų kun. Gerutis ruošėsi gultų. Ne seniai atvykęs į Waterbury, Conn., jis rado gana daug dalykų, kuriais labai įsidomėjo. Nuvargęs po dienos triuso, anksti nuėjo ilsėtis, ir veikiai užmigo. Staiga pabudo, manęs jį kas žadina. "Tuč tuojau eik prie Jono Petraičio!" įsivaizdino, kad jam kas šnabžda, ir strikt atsisėdo lovoje. Paklausęs tulą laiką, vėl atsigulė, aiškindamas sau, kad turbūt prisisapnavęs. "Tuč tuojau eik prie Jono Petraičio!" paantrino balsas; šį sykį kun. Gerutis jautėsi nemiegas.

Naujasai klebonas buvo girdėjęs apie Joną Petraitį, kad anas turįs plytų dirbtuvę netoli už miesto, bet niekad nebuvo laikęs jį savo parapijiečiu. Paprašęs pagalbos Dievo Motinėlės šiame nepaprastame įvykyje, stropiai pasiruošęs mirštančiam patarnauti išėjo iš namų. "Ar tai tamsta, tėveli!" paklausė žmogus, privažiavęs prie vartelių, pro kuriuos klebonas ką tik išėjęs. "Atvažiavau tamstos nuvežti pas ligonį Joną Petraitį," aiškino žmogus. "Širdingai ačiū" atsakė kun. Gerutis, sėsdamas į automobilį. Buvau beeišąs. Skubinkis, pakeliui papasakosi man apie ligonį".

Jonas Petraitis dar jaunas budamas aplėido savo tėvynę Lietuvą ir galutinai apsigyveno Waterbury, Conn. Nors netruko jam gabumų, bet neturėjo progos lankyti mokyklos jaunas budamas, o kuomet atvyko į Ameriką, tai jau tuomet laiko jam pristigo. Išmoko jis plytas dirbti ir šiuo amatu užsiimda-

mas, praturtėjo. Į trumpą laiką atsižymėjo kaip gabus visuomenės vadas.

Nors Jonas Petraitis buvo tikęs žmogus, bet nedaug težinojo apie savo Bažnyčios įsakymus bei papročius. Prie to dar prisidėjo jo neapykanta dėl buvusio klebono. Bet viskas ėjo neblogai, iki Jonas Petraitis užsimanė iškelti savo dukterei vestuves per šv. Kazimiero šventę. Tą metą ši šventė pripuolė gavėnioje. Buvusis klebonas pranešė Jonui Petraičiui, kad iškilmingų vestuvių negalima kelti gavėnios metu, bet ant nelaimės pridurė, kad tie, kurie tiek mažą žino apie savo Bažnyčios įsakymus, tesėdie namie prie krosnio. Nuo tos dienos Jonas Petraitis daugiau nesilankė ant šv. Mišių, nors savuosius visgi ragino lankyti. Lygiai kasdien kartu su šeima kalbėdavo ražančių ir litaniją.

Per tuos dvi dšimtį metų, kurie praėjo nuo jo dukters vestuvių, daug buvo atmainų Waterbury, Conn. Tačiau Jonas Petraitis nė kiek nepasikeitė. Ir jau visi, išėmus savo šeimyną, skaitė jį netikėliu. Visgi turbūt Dievas savo gailestingume, atsižvelgdamas į jo kasdienines maldas, atleido jam jo atkaklumą ir suteikė jam progos priimti paskutinius Sakramentus ant mirties palato. Kun. Gerutis tvirtina jei jisai nebutų buvęs perspėtas pirm pasiunfinio atvykimo, nebutų spėjęs išklausti Jono Petraičio išpažinties, nė suteikti paskutinį suraminimą keliaujančiam į amžinybę. Štai Dievo gailestingumo pavyzdys paklydusioms avelėms. **Trošk. Aid.**

Katalikų Pasauly

KUN. PROF. PR. BUČIO KELIONĖ.

— Kun. prof. Pr. Bučys šiais metais keliauja į Tarptautinį Eucharistinį Kongresą, kuris įvyks Australijoje 6—9 rugsėjo d.

Kun. Pr. Bučys yra gerai žinomas lietuviams Amerikoje, nes čia buvo net L. K. Federacijos pirmininkas, taip-gi žinomas Lietuvoje, nes buvo Lietuvos Universiteto Rektorius ir yra jo profesorius.

Amerikos lietuviai džiaugiasi, kad kun. prof. Bučys apsiėmė atstovauti lietuvių tautą T. Euchar. Kongrese. Visi jaučia, jogei geresnio atstovo negalime turėti, kuris pajėgtų savo asmeniu sujungti Amerikos ir Lietuvos lietuvius katalikus.

Kun. prof. Bučiui kelionė duos daug vargo. Ant jurų reikės buti apie 3 mėnesius laiko. Grįš jisai per Ameriką į Lietuvą. Aplankys Chicagą, New Yorką ir kitus miestus, pasakys gyvu žodžiu ką matęs ir patyręs Australijoje.

Kun. Pr. Bučio kelionė svarbi yra lietuviams ir mokslo žvilgsniu. Nei vienas lietuvis mokslininkas nebuvo atsilankęs į Australiją ir nepranešė, neprašė apie sąlygas gyvenimui tame pasaulio krašte. Lietuva, be abejo, pasinaudos ta kun. prof. Bučio kelione.

L. K. Federacija, įgaliodama kun. prof. Pr. Bučį atstovauti Amerikos lietuvius katalikus T. Euch. Kongrese, kelimą kartų ragino žmones prisidėti aukomis prie tos kelionės, nes visa kelionė kainuos apie \$1,500.00.

Lietuvių draugijos malonės patiekti savo draugijos vardą su įgaliojimu atskirai ir atsiųsti kun. Pr. Bučio kelionei auką \$5, 10.00 ar daugiau dolerių. Pavieni asmenys, geri katalikai, kurie supranta Euch. Kongresą ir pirmojo lietuviuo mokslininko kelionę į Australiją, malonės prišįsti savo dalį: \$1, \$2 ar daugiau dolerių

auką L. K. Fed. Chicagos Apskr. Kongreso Komisijos pirmininkui: Rev. C. Matulaitis, 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Be pirmiau paskelbtųjų aukų tai kelionei, šiomis dienomis sekantieji asmenys prisidėjo: Agn. E. Paldauskaitė Noroton on the Sound, Conn. \$3.00; J. Z-is Loretto, Pa. \$5.00; E. Norvaišienė Chicago, Ill. \$1.00; F. Čerkauskis Chicago, Ill. \$2.00; K. Raila West Pullman, Ill. \$1.00; Juoz. Bubnis Chicago, Ill. \$5.00; K. Baltrušaitis Brooklyn, N. Y. \$2.00; L. K. Šv. Kazimiero Br. ir Ses. Šv. Mykolo par. Chicago, Ill. \$5.00; Pr. Gudas, Chicago, Ill. \$2.00; Elena Motuzas Chicago, Ill. \$3.00; J. Puplesis Chicago, Ill. \$2.00; J. Paulikas Chicago, Ill. \$1.00; Gasparaitis Chicago, Ill. \$1.00; A. Daugirdienė Chicago, Ill. \$1.00; P. Radzevičienė Newark, N. J. \$1.00; P. Valiulienė Chicago, Ill. \$3.00; Mart. Kadziauskis Chicago, Ill. \$2.00; R. Stočkus Melrose Park, Ill. \$3.00; Šv. Ražančiaus dr-ja Chicago, Ill. \$5.00; P. Petruskienė North Chicago, Ill. \$1.00; Mergaičių Sodalicija Lawrence, Mass. \$5.00; Marc. Kančius Chicago, Ill. \$1.00; Kaz. Kučinskas Chicago, Ill. \$1.00; T. Ašmutis Chicago, Ill. \$1.00; V. Grebliunas Chicago, Ill. \$5.00.

Labai ačiu visiems prisidėjusiems prie Atstovo siuntimo į Euch. Kongresą. Paraginkite ir kitus prisidėti. Su pagarba:

Kun. K. Matulaitis,

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

ITALIJA. — Šv. Tėvas, priimdamas Kardinolų Kolegiją gruodžio 24 d., pasakė prakalbą, kurioje padarė pereinų metų svarbesniųjų Katalikų Bažnyčiai įvykių apžvalgą. Pradžioj apgailestavo tą nekatalikiško pasaulio tylėjimą dėl katalikų persekiojimo Meksikoj, Rusijoj ir Kinijoj. Krikščionys, kurie už tikėjimą sutiko kankinių mirtį, negali būti palaidoti tylumoje

“po karsto lenta mirtinai prakeiktai ty-lai”. Jis dar kartą atmetė nepamatuotą Prancūzijos kaltinimą, kad šv. Tėvas tur-riš savo politinius tikslus ir vedąs partinę politiką. Del politikos šv. Tėvas kalbėjo Italijos katalikų studentų atstovų audien-cijoj. Ten jis pareiškė studijas norįs su-prasti, kaipo “pastangas giliau išvelgti gyveniman”, nes tokiu budu “geriau ir tikriau auklėjama valia.” Šiaip išauklėta jaunų akademikų valia turi buti lavina-ma ir politiniais klausimais — ir juo gi-lesnės įgytos žinios, juo artimiau studen-tas prisiartins prie Dievo, tuo bus dides-nis ir brangesnis politinis veiklumas auk-ščiausiai visumos gerovei. “Taip svarsty-kit, nes politinio darbo dirva yra politinių gailesingumo darbų dirva”. Šventasis Tė-xas nupasakojo iš savo studentavimo lai-ky, kai jis didžiausiu dėmesiu sekė senos vokiečių Centro partijos kovas ir didžiai buvo nustebęs, kai advokatai, gydytojai, mokslininkai ir kiti inteligentų sluoksniai milžiniškomis žiniomis ir stebėtnais nu-jautimais Dievo, mokslo ir tikėjimo daly-kus ne blogiau atstovavo, negu tai butų galėje padaryti vyskupai.

ANGLIJA. — Benediktinas Daniel Fenling rašo Zalzburgo laikraštyj “Katholischen Kirchenzeitung” (Kat. Bažny-čios laikraštis) apie naują misijonieravi-mo budą, kurį naudoja Pietų Anglijoj Down Side Benediktinų vienuolynas. Šioj beveik visiškai protestantų šalyj seniau gyveno nedaugelis katalikų be jokio dva-sinio aptarnavimo. Del kunigų trukumo vyskupas negalėjo duoti jiems sielų ga-mytojo. Vienuolynas, užimtas atskirų pa-rapijų vedimu bei savo vidujiniais dar-bais, irgi negalėjo jiems padėti. Tuomet šis mažas katalikų būrelis buvo pavestas jauniems vienuoliams. Vienuolynas įgijo šiam tikslui mažą automobilį, kuriuo vie-nuoliai po rytinių apeigų vyksta į jų misi-jų stotį laikyti šv. Mišias. Po Mišių tuoj grįžta atgal į vienuolyną prie kasdieninių

savo darbų. Po pietų jie vėl važinėja, lan-ko ligonius, atskiras šeimynas ir mokina atsivertėlius. Vakare vienuoliai grįžta at-gal. Atskirose misijų stovyse kasmet buna 50-60 atsivertinų į katalikų tikėjimą. Kai kuriose vietose jau yra tiek daug katalikų, kad yra butinas reikalas statyti bažnyčią ir steigti parapiją.

VOKIETIJA. — Chirurgijos profeso-rius protestantas Schoenborn naujos Wu-rzburgo klinikos operacijų salės pašven-tinimo iškilmėse pasakė: “Kiekvienas čia ateinąs ligonis gali tikėti ir turėti viltį, kad jo atsineštus skausmus Dievas—malo-nė ir pasigailėjimas — gali panaikinti ir kad jį išgydys. Kiekvienas imąs peilį ope-ratoriųs privalo atsiminti, kad tai daro sunkia atsakomybe. Jei sulauks laimės—priimti jo išgydyto paciento padėką — tai garsusis Prancūzų karaliaus gydytojas, vienas žymiausių moderniosios chirurgijos tėvų, hugenotas (Prancūzijos protes-tantai, Kalvino mokslo sekėjai) Ambroise Pare: “Aš juo rupinausi, bet išgydė jį Dievas”.

— Erlangeno universiteto patologi-nės anatomijos profesorius Hauser nese-nai išleidojse antobiografijoj įdėjo iškil-mingą Dievo pripažinimą.

— Garsaus profesoriaus Rombergo į-pėdinis Tubingeno universitete, prof. Ot-fried Muller, parašė veikalą “Medicinos santykiai su kitais mokslais”. Remdama-sis moderniąja medicina, čia naujai įrodė dvasinių jėgų veikimą ir reikšmę kuno gy-dyme. Tas veikalas vėl pažadino medikus pripažinti metafizinius-antgamtinus idea-lus. “Iš tikrųjų Naujojo Testamento idea-lai laužia sieną į mediciną”. Dabar vėl galvojama apie daug svarstomą gydymo taisyklę. “Širdyje auga gydytojaus, jo pradžia yra Dievuje ir aukščiausios rūšies vaisiai yra meilė”. Veikalo gale daro iš-vadą, kad medicinai neužtenka vien tik gamtos mokslų metodų.

MUSŲ DARBAI

MARIAN HILLS.

Gegužio mėnuo yra švenč. Panelės Marijos garbei skirtas laikas. Negalima rasti gražesnio laiko už gegužio mėnesį, kuomet visos gelės žydi, paukščiai čiulba, saulutė savo auksiniais spinduliais žavi gamtą. Šitas tai laikas yra patogiausias jauniems kandidatams, norintiems savo gyvenimą pavesti Marijos garbei, padaryti pirmutinis žingsnis — palikti Josios vienuolijoje bandiniais.

Todel šiuo tikslu pirmą gegužio mėnesio šeštadienį buvo suruoštos iškilmės — naujų kandidatų priėmimas į vienuoliją bandiniais. Į bandymą įstojo sekan tieji Marian Hills kolegijos mokiniai: Edwardas Kubaitis iš šv. Baltramiejaus par. Waukegan, Ill.; Jonas Kamandulis iš šv. Roko par. Brockton, Mass.; Mikas Jodka iš šv. Pranciškaus par. Lawrence, Mass.; Juozas Dambrauskas ir Jonas Milukas iš šv. Petro ir Povilo par. Elizabeth, N. J.; Bronius Matijošaitis iš Dievo Apvaizdos par. Chicago, Ill.; Jonas Baltrušaitis iš šv. Jurgio par. Brooklyn, N. Y.; ir Stasys Norvaišas iš Visų Šventų par. Chicago, Ill.

Apeigas atliko gerb. Tėvas Provincijolas kun. F. Kudirka. Per šv. Mišias, kurias atlaikė kun. J. Navickas, giedojo kolegijos choras. Apeigos, nors savaiame išrodo paprastos, daro didelio įspūdžio, nes žmogus matai tuos jaunikačius, pasivedamus švenč. Panelės Marijos garbei ir tarnybai. Dieve, jiems padėk!

M.

Kolegijos Remėjai:

K. Matulinas Waterbury, Conn.	3.00
S. Agentas Elizabeth, N. J.	5.00
O. Vazonienė Hartford, Conn.	3.00
M. Vaškevičienė Wanaque, N. J.	2.00
V. Tumaitė Mattapan, Mass.	3.00
S. Rinkus Chicago Hgts., Ill.	5.00

M. Bučiavičienė Hartford, Conn.	2.00
L. Jagiella Chicago	5.00
J. Miglinis Cementon, N. Y.	3.00
O. Aleliunienė Chicago	5.00
L. Norvilienė Duquesne, Pa.	3.00
O. Kvedaravičienė Shenandoah, Pa.	5.00
U. Alkevičienė Baltimore, Md.	5.00
J. Girdžijauskas Waterbury, Conn.	3.00
O. Martišius Tauton, Mass.	3.00
T. Kavaliauskienė New Britain, Conn.	3.00
Ag. Pasaurienė New Britain, Conn.	3.00
Ag. Gedeckienė New Britain, Conn.	5.00
O. Gedymienė New Britain, Conn.	3.00
V. Kolesinskas, New Britain, Conn.	\$3.00
P. Kulikauskienė New Britain, Conn.	1.00
P. Karlionis	1.00
V. Vaškevičius	1.00
A. Valenčius	1.00
O. Radzevičienė	1.00
O. Dambrauskienė	1.00
M. Matulevičienė	1.00
O. Buineckienė	1.00
O. Ražaitienė	1.00
V. Skirpstas Baltimore, Md.	3.00
J. Juška Port Washington, Wis.	3.00
M. Songaila, Easton, Pa.	3.00
K. Bukauskaitė Hinsdale, Ill.	2.00
S. Bakunienė Orange, Mass.	3.00
P. Radzevičienė Newark, N. J.	4.00
M. Faiza Cicero, Ill.	2.00
A. Gritis Chicago, Ill.	5.00
Elz. Tomkus Upper Montclair, N. J.	3.00
O. Dulinskas Newark, N. J.	3.00
A. Augun, Cicero, Ill.	5.00
M. Monkienė Cicero, Ill.	3.00
J. Mešakuskas So. Boston, Mass.	7.00
P. Adomaitienė Phila, Pa.	3.00
Kun. J. Česna Sioux City, Iowa	3.00
J. Juknaieė Brockton, Mass.	3.00
M. Zerolis Roxbury, Mass.	3.00

(Daugiau bus).

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Paašikinkite “Lai-ve” kiek ir kaip aš turiu atlyginti savo klebonui. Aš įtariau jį neteislingai pada-rius sąskaitas ir tik po kuriam laikui su-pratau, kad aš klydau ir norėčiau atsietei-siti.

A. Sk-is iš Braddock, Pa.

ATSAKYMAS. — Kiekvienas be pa-grindo įtarinėjimas kitų žmonių blogame darbe yra jiems padaryta neteisybė. Žmo-gus turi teisę prie gero vardo. Bet ka-dangi čia, matyt, Tamsta vien įtarinėji-mu ir pasitenkinai, ir iš to nepasidarė ju-sų klebonui kokios skriaudos išorinės, me-džiaginės, tad nereikia nei jos atlyginti. Gerai, kad pakeitėi savo mintį, supratęs savo klaidą. Jeigu gi apkalbėjai neteisin-gai savo kleboną, eik ir jo atsiprašyk.

KLAUSIMAS. — Ar buvo gera mano atgaila kad aš ją atlikau išnaujo sunkiai nusikaltęs?

O. N. iš Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. — Atgaila — gera, tik bloga, kad Tamsta vėl sunkiai nusikaltai. Kiekviena nuodėmė yra nusikaltimas Die-vui, Jo įžeidimas, ir Tamstai ji amžiną bausmę neša. Eik išpažinties, atgailėk nuodėmę, nuoširdžiai pasižadėk taisytis, o likusią bausmę bandyk užduotąja atgai-la sumažinti.

KLAUSIMAS. — Kur siųsti senas “stamps”?

Ona Kr-nė, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Galite pasiųsti į Marijonų Kolegiją: Marian Hills College, Hinsdale, Ill., arba siųskite į Belgiją šiuo adresu: M. le Directeur de l’Oeuvres des Vieux-Timbres, Grand Seminaire, Liege (Belgique) — Europe.

KLAUSIMAS. — Kodel mūsų žmo-nės toki silpni paliko, pasiduoda laisva-maniams ir “tautiečiams” save suvadžio-tų, suklaidytų, nustotų Dievui tarnaut, mylėt ir garbintų, o pamilo liuciperio an-gelus. Kaip būtų galima mūsų lietuviams

apie tai gražiai išaiškinti, kad sugrįžtų prie V. Dievo ir šv. Sakramentų?

F. A. K. Phila, Pa.

ATSAKYMAS. — Pasidavė bedievia-ms, nes patys mažai savo šventą tikėjimą suprato. Kad sugrįžtų prie Dievo, reikia apšviesti jų protą, pažadinti valią. Protą apšvies geras katalikiškas laikraštis, k. t. “Laivas”. Valią-gi pajudinti nėra laik-raščio galybėje, — tai Dievo dovana. Rei-kia tad už juos melstis. Platinkite “Lai-vą” ypač atšalėlių tarpe ir melskite V. Dievo pasigailėjimo klystantiems.

KLAUSIMAS. — Kodel mūsų lietu-vės moterys geriau pagerbia netikėlius savo namuose, negu tikinčius? Mačiau, kaip biblištų agentas atsilankė pas katalikę moterį, ji dailiai jį priėmė, prisipirko jo knygų, sako, visos geros, bile tik ne prieš Dievą. Aš jai atsakiau: Tamsta valgyk supuvusius kiaušinius, o aš švie-žius, žiurėsime, kuris susirgsime, juk tos pačios vištos dėti.

F. A. K. Phila, Pa.

ATSAKYMAS. — Nesveikas mokslas yra kaip nesveikas valgis, — jis užkrečia, susargina. Apie valgio sveikumą klausia-mės gydytojo, o apie knygų gerumą klaus-kimės klebono, jis tam pastatytas, kad Kristaus aviją gintų nuo vilkų.

Nereikia pykti ant moteries, kad ji buvo mandagi su svetimais, tik smerktina, kad ji neskiria sveiko valgio nuo supuvu-sio.

KLAUSIMAS. — Ar šventajame Ra-šte yra kur paminėta, kad Jėzus Kristus būtų pavadinęs švenčiausiąją Panelę Ma-riją motina? *M. B. Burnside, Conn.*

ATSAKYMAS. — Aramių kalboje žodis — moteriškė reiškia tą patį, ką ir motina. Lygiai kaip ir vadindavo broliais ir ne tikrus brolius, tiktai artimybėje esa-nčius.

Amerikos Lietuvių Žinios.

SHEBOYGAN, WIS. — Nors pas mus daug kas yra veikama, bet mes mažai garsinamės.

Čia klebonauja gerb. kun. Pr. Gar-mus. Jo rūpesniu ir pasidaravimu, turė-jome šv. Misijas, kurios prisidėjo kovo 26 d. ir tęsėsi per visą savaitę. Jas laikė kun. Dr. J. Navickas. Mišijų užbaiga bu-vo su 40 valandų atlaisdais, kas pas mus atsitiko pirmą kartą. Misijos ir 40 va-landų atlaisdai baigėsi per Verbą. Tą die-ną per ankstyvasias šv. Mišias visos drau-gijos ėjo „in corpore“ prie šv. Komuni-jos, pasipuošę savo draugijų ženklais, o vyčiai baltais gvazdikais, kas darė labai malonų įspūdį.

Pavyzdys kitoms Vyčių kuopoms. Bal. 4 d. Vyčiai laikė susirinkimą. Apsvarsčius kuopos reikalus, įnešta, kaip prisidėti, prie kun. Marijonų vedamos kolegijos. Nutarta, kad kuopa liktų Amžinu Garbės nariu, paukojant iš išdo \$100.00.

Vakaras. Velykų antrą dieną vakare Vyčių kuopa vaidino linksmą komediją „Uošvė į namus, tylos nebus“. Progra-mai pamargint dalyvavo ir maži vaikeliai ir mergaitės; jie padainavo daug gražių lietuviškų dainelių ir pašoko.

Taip pat padainavo tris daineles ir Vyčių choras.

Visa programa pasisekė pusėtinai ge-rai. Kaip vaidinimas, taip ir dainos pub-likai patiko, nes kelias dainas iššaukė pa-kartoti.

Čia reiktų priminti, kad minėto prog-ramo surengimui daug prisidėjo mūsų gerb. vargonininkė p. O. Pikučiūtė ir p. B. Vaškevičiūtė, lavindamos jaunimą kaip dainavimo taip ir vaidinimo.

EUCHARISTINIS KONGRESAS. — L. Federacijos Chicagos Apskričio Eucha-ristinio Kongreso Komisija su džiaugsmu praneša, kad įgalotiniui — lietuvių kata-

likų atstovui į 29-ąjį Tarptautinį Euchar. Kongresą Sydney, Australijoje pradeda plaukti aukos.

Pirmąją vietą užėmė Labdaringos Są-gos 7 kuopa iš Aušros Vartų par. Chica-go, Ill., prisiųsdami \$5.00 ir įgaliojimą kun. prof. Pr. Bučiui atstovauti juos Eu-char. Kongrese.

Toliau prisidėjo prie to mums lietu-viams svarbaus darbo sekantieji:

V. Staselka, Shenandoah, Pa. — \$5.00; N. N. iš Shenandoah, Pa. — \$5.00; V. Daugirdienė, Chicago, Ill. — \$1.00; K. Kulbis, Chicago, Ill. — \$2.00; A. Radze-vičius, Chicago, Ill. — \$1.00; P. Dibuls-kienė, Chicago, Ill. — \$1.00; J. Lenkšienė, Chicago, Ill. — \$1.00; C. Stankus, Chica-go, Ill. — \$1.00; L. Juška, Chicago, Ill. — \$1.00; A. Šemežis, Chicago, Ill. — \$1.00; J. Jurkus, Chicago, Ill. — \$1.00; O. Čer-nauskienė, Chicago, Ill. — \$2.00; Grabau-skienė, Kenosha, Wis. — \$2.00; G. Ra-domski, Cicero, Ill. — \$1.00; B. Lindžius, Chicago, Ill. — \$1.50; K. Šimkus, Chica-go, Ill. — \$2.00; P. Gudžius, Melrose Park, Ill. — \$3.00; Altorių Puošimo Dr-ja West Side, Chicago, Ill. — \$5.00; C. Matulis, Frankfort, Ill. — \$2.00; J. Sabas, S. Boston, Mass. — \$1.00; P. Cibulskis, Chicago, Ill. — \$18.00; A. Paldauskas, S. Boston, Mass. — \$2.00; K. Mickienė, Chicago, Ill. — \$1.00; Ign. Noreika, Chi-cago, Ill. — \$1.00; V. Jodelis, Chicago, Ill. — \$1.00; S. Blaškevičius, Detroit, Mich. — \$1.00; S. P. Bukauskas, Cicero, Ill. — \$1.00; V. Lukošienė, Chicago, Ill. — \$1.00; J. Gužas, Chicago, Ill. — \$2.00; Šv. Pranciškaus Rem. Dr-ja, Chicago, Ill. — \$5.00.

Vos keletas dienų yra, kaip pradėjo grįžti laišakai su aukomis, o pasekos gra-žios. Labai nuoširdžiai dėkoju komisijos vardu visiems aukojusiems. Prašau visu

draugijų per susirinkimus perskaityti Federacijos Centro Valdybos atsišaukimus ir sulyg išgale paaukoti bendram lietuvių katalikų reikalui.

Su pagarba,

Kun. K. Matulaitis.

KANADAI REIKALINGAS LIETUVIŠ KUNIGAS. — Prieš karą daug mūsų brolių važiuodavo į Amerikos Jungtines Valstybes. Po karo yra nustatytas skaičius, kiek iš kurios Europos valstybės gali ten nuvažiuoti. Tas skaičius labai mažas. Negalėdami nuvažiuoti į Jungtines Valstybes, daug iš Lietuvos važiuoja į Kanadą. Ir galima numanyti, kad lietuvių Kanadoj turi būti daug. Tenka sužinoti, kad Vinipego mieste yra lietuvių kolonija. Tik nėra lietuvių kunigo. Štai ką rašo vienas žmogus, kurs seniau yra buvęs Jungtinėse Valstybėse, o dabar neseniai nuvažiavęs į Kanadą; “Vinipego miestas gražus ir didelis. Lietuvių yra daug, bet nėra lietuvių kunigo. Lenkų ir kitų tautų yra. Sužinojė, kad aš turiu pažįstamų kunigų, ateina daug lietuvių ir prašo parašyti laišką kuriam nors kunigui, kad jis rastų norintį važiuoti į Vinipegą. Jei važiuotų kuris kunigas, gerai galėtų pragyventi. Žmonės sudėtų pinigų tam kunigui, kurs norėtų būti jų klebonu”. Taigi reiktų, kad atsirastų savanoris kunigas, kurs galėtų mūsų išėiviams padėti. Rašiusiojo laišką adresas: P. Kavaliunas, 549 Aoberdeen Ave., Winnipeg, Canada.

CHICAGOS LIETUVIŲ LIGONINĖ.

— Chicago įvyko skaitlingas profesionalų, biznierių ir veikėjų susirinkimas aptarimui ir suplanavimui šv. Kryžiaus ligoninės reikalams rinkliavos. Susirinkimas buvo sušauktas Labdaringosios Sąjungos direktorių. Sudaryta rinkliavai planai, išrinkta rinkliavos komitetas. Rinkliava prasidės su ligoninės kampinio akmens pašventinimu.

Tokiai rinkliavai pritaria ir Jo Eminencija Kardinalas Mundelein, Chicagos

Arkiyvyskupas. Savo laiške kun. Ig. Albiavičiui J. E. sako:

“Gerbiamasai ir Mylimas Klebone!

Patyriau, kad už keletos dienų Lietuviai Katalikai Chicagoje pradės vąjų sudaryti fondą pastatymui lietuvių ligoninės šiame mieste. Šiam kilniam darbui pilnai pritariu, užtvirtinu ir taipgi šiuo siunčiu Jums bei Jusų bendradarbiams savo Ganytojiškąjį Palaiminimą. Nuo senai pagėidavau, kad nors koks pastovus paminklas Lietuviams Katalikams būtų pastatytas čia šiame mieste, kuriame jie yra skaitlingiau susitelkę, negu kitoje kokioje nors šios didžiulės šalies vietoje. Ir galutinai po rimto apsvarstymo nutarta, kad geriausiai būtų, jei tas monumentas taptų didžiulės ligoninės formoje ir Jusų Pačių šv. Kazimiero Kongregacijos Seserų priežiūroje globotų ligonius. Aš pilnai atjaučiu, kad panaši įstaiga šiame mieste galėtų tęsti labdarybės misiją dėl daugelio kartų ateityje ir tuo pačiu laiku nutiesti gražion ateitin kelią daugeliui lietuvių kilmės vaikų, kurie norėtų palikti gydytojais ir slaugytojomis.

Kitos tautos, kurios atvyko į šį miestą ir jame apsigyveno jau turi panašias pirmiausiai saviškius aprupinti ligonines. Ir aš esu tikras, kad Musų Lietuviams šiame mieste ir kituose miestuose bus garbė pasirupinti, kad sekmingai taptų apvainkuotas šis pasiryžimas pastatyti ligoninę lietuviams ir vien lietuvių pastangomis.

Linkėdamas jums geriausio pasisekimo

Jusų Kristuje,

Jurgis Kardinalas Mundelein,

Chicagos Arkiyvyskupas.

Tarp kitų, į Rinkliavos Komitetą įėjo: gerb. prelatas kun. M. L. Krušas, p. J. Elias, dr. S. Brenza, gerb. kun. J. Vaičiūnas, dr. Mastauskienė, dr. Šlaktienė, dr. S. Biežis ir visa eilė kitų žymių profesionalų, biznierių ir veikėjų. Rinkliava eis ne vien tarp lietuvių, bet ir svetimtaučių.

Linkime pasisekimo!

Lietuvos Žinios

PRIENŲ "ŽIBURIO" GIMNAZIJOS NUOPELNAI. — Ne per seniausi dar tie laikai, kada didžiulėje Prienų parapijoje, turėjusioje apie 11 tukstančių parapijonių, ir miestelyje su 3 tukstančiais gyven-tojų galima buvo rasti vos-ne-vos du-trys gimnazistai. Seniau, kada dar reikėdavo moksleiviams nešioti uniformas su bliz-gančiomis sagomis, tai net nedrąsu bu-davo moksleiviui miestelyje viešai pasi-rodyti, nes visi žydukai ir šiaip vaikai subėgdavo žiūrėti, lyg kokių dyvų. Ištru-kęs iš tos govėdos, pasislėpdavai kur smu-klės poniškame gale ir tunai, kol gausi išsprukti namo. Šiandie, kaip žiuriu, visai kas kita! Moksleivis jau ne naujiena — jų šimtai vaikščioja po miestelį. Šiandie leidžia į mokslą ne tik miestelio žydelliai, ponai, kaip anuomet kad buvo, bet ir pra-stas darbininkėlis, kruvinu savo prakaitu užkalęs koki skatikėlį, išdrįsta svajoti apie geresnį savo vaikučiams rytojū! Kad ne-butų Prienuose šios mokslo įstaigos, be abejo, didesnė pusė to jaunimo, kurs šia-ndie joje mokosi, liktųsi be mokslo, nes tėvai neišsigalėtų kur toliau jų leisti. Ir butų šis gražus, gamtos taip padabintas, kampelis be kultūros, be mokslo — "tam-sus ir juodas", kaip Baranauskas sako.

Vietos gyventojai atjaučia šios mok-slo įstaigos naudą ir be galo dėkingi "Ži-burio" draugijai, kad ją įsteigė, o kun. Feliksui Martišiui — kad taip atsidėjęs ir taip širdingai rupinasi ja. Jis, ne kas kitas, nežinia iš kur subagavo lėšas gim-nazijos namams; jis pats, dažniausiai pėk-ščias, vaikščiojo per sniegą, per purvus po kaimus, ieškodamas talkininkų medžiam-s iš girios vežti, pats kartu su darbi-ninkais atliekamu nuo pamokų laiku me-džius rito, dirbo planus, darbą prižiūrėjo.. Jo pasiaukojimo dėka prieiečiai turi pui-

kiame kalnelyje, ant pat Nemuno kranto, aukštus, dviem gyvenimais, gimnazijos ru-mus, kur lengvai telpa aštuonioms gim-nazijos klasėms ruimingi, aukšti, šviesus kambariai, kokių sunku butų rasti net miestų gimnazijų rumuose.

Gimnazija turi nuosavų žemės sklype-lį, kur moksleiviai, direktoriai vadovau-jant, mokosi skieptinti ir ugdyti medelius. Paprienėje — šioj ir anoj Nemuno pusėj — labai retai kur užeisi gražesnį sodelį. Gerai, jei apie trobas pamatysi keletą ap-skurusių vyšnepalaikių, vieną kitą grūšaitę ir tiek. Geresnio sodelio užsisodinti kai-mietis nenusivokia. Todėl Prienų "Žibu-rio" gimnazija daug kulturai patar-naus, sužadindama jaunuomenėje medelių pa-mėgimą ir pamokydama, kaip jie reikia prižiūrėti ir auginti.

Vasaros metu gimnazija surengia so-dininkystės bei daržininkystės kursus. Lek-toriauti kviečiami Dotnavos A. Ukio Mo-kyklos profesoriai. Dalyvavusieji kursuo-se negal jaisiais atsidžiaugti — tiek daug juose sau naudos turėje. Per šias Velykų atostogas (bal. 10-13 d.) buvo surengti vietos gyventojams trumpi sodininkystės kursai.

Ne mažiau už medelius prižiūromi bei auklėjami čia ir jaunuoliai. Maža terasi tokių mokyklų, kur butų galima jausti tiek malonios, grynai šeimyniškos dvasios, kiek jos jaučiama čia. Jaunuomenė savo vaduo-se regi gyvą visų jiems reikalingų dorybių pavyzdį: santūros, savęs atsižadėjimo dar-bštumo, mandagumo, kuklumo, o ypač, kas labai retai kur galima užeifti, — gilaus ir nuoširdaus maldingumo... Iš tiesų, kokio gražaus įspūdžio gauni, matydamas gim-nazijos direktorių viduj didelio išmoks-lintos jaunuomenės burio klupant bažny-čioje ir kalbant ražančių arba "Viespaties

Angelą" giedantį! Džiaugiasi tėvai tokia įstaiga ir tokiais vadais, nes regi savo vaikus nuolat gerėjant, tobulėjant ir tikisi iš jų gražiausios sau ir tėvynei paguodos bei naudos.

Viešpatie, laimink tą naudingą įstaigą ir duok, kad iš jos šviesa sklistų plačiai po brangiąją mūsų tėvynę!

Kun. A. Petrauskas.

Ateitininkų kursai. Mariampolės ateitininkų rajonas per Užgavėnes, vasario mėn. 18 ir 19 d., suruošė kursus. Paskaitas laikė Gerb. Lietuvos Universiteto profesorai kun. P. Bučys ir dr. Maliauskis.

Prof. kun. P. Bučys savo I-mąją paskaitą, tema: "Religijų istorija", laikė 18 d. 4 val. p. p., o II-ją paskaitą — 19 d. 10 val. ryto, tema: "Religijų kilmė". Gerb. prelegentas savo ilgose, turiningose paskaitose moksliskai išaiškino ir įrodė, kad religija yra ne žmonių padaras, kaip nesųkį yra užmetama iš bedievių pusės, bet religija yra lygiai taip pat sena, kaip pati žmonija — ją pats Aukščiausiasis Tvėrėjas žmonėms yra įdiegęs.

Remdamasis istoriniais faktais, Gerb. preleg. patvirtino ir plačiai nušvietė garsiojo senovės grekų mokslininko Platono tvirtinimą, kad "Nėra tautos be religijos".

Trečią paskaitą, "Apie socializmą", laikė gerb. prof. dr. Maliauskis. Labai įdomiai, vaizdžiai gerb. preleg. nušvietė socializmo bei komunizmo absoliučiai klaidingą teoriją ir visai negalimą gyvenime įvykdyti. Paskaita tęsėsi virš dviejų valandų. Visos paskaitos įvyko Marijonų gi-

mnazijos runuose. Ateitininkai yra labai patenkinti tais kursais ir gausiai juose lankėsi.

St. Serkšnas.

LIETUVA. — Lietuvoje dabar eina kova dėl mokyklų — nori katalikiškas mokyklas panaikinti arba bent sumažinti jų skaičių — katalikai nemano nusileisti.

Katalikų organizacijos ir spauda labai spaudžiamos — norima viską su tautinikiškumu subendrinti, padaryti viską indiferentišku. O iš antros pusės įsteigta net laikraštis "Musų Keliai", kurio tikslas daugiausia šmeižt buvusias valdžias, tai yra krikščionių įvairūs valdininkai ir darbai, kad juodinant katalikus, girti tautininkus. Ir tas daroma planingai, šaltai, apgalvotai.

Jau dabar maistančiam katalikui daug kas pradeda paaiškėti, į ką jis pirmiau nenorėdavo įtikėti. Bet plačiosios masės indiferentiškos: "kad ir šale mane, bi tik ne ant mane."

S. K.

L. KATALIKĖS MOTERYS RENGIA PARODĄ. — Kartu su L. Katalikų Moterų Kongresu birželio mėn. 29—30 d. katalikės moterys rengia didelę, įdomią ir pamokinančią parodą.

Parodoj bus tautodailės ir pamokomasis skyriai.

STATYS NAUJĄ VAIKŲ LIGONINĘ KAUNE. — Vidaus reikalų ministerijos statybos inspekcija paruošė naujos vaikų ligoninės Kaune, Žaliajame Kalne, projektą. Šitam reikalui turima 15,000 lt.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusci metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.